

# สิทธิบัตร: การครอบครองแต่เพียงผู้เดียว หรือการเผยแพร่การประดิษฐ์ Patents: Exclusive Possession or Diffusion of Inventions

เอกรินทร์ วิริโย  
Aggarin Viriyo

## บทคัดย่อ

ระบบสิทธิบัตรสร้างขึ้นจากแนวความคิดว่า การให้สิทธิแต่เฉพาะเจ้าของสิทธิบัตรในการใช้ประโยชน์จากสิทธิบัตรในสิ่งประดิษฐ์ของตน จะทำให้เกิดสิ่งประดิษฐ์ใหม่ๆ ต่อไป ซึ่งภายใต้แนวความคิดดังกล่าวนี้ ความก้าวหน้าด้านสิ่งประดิษฐ์เกิดจากการห้ามมิให้บุคคลอื่นใช้ประโยชน์จากสิทธิบัตรของเจ้าของสิทธิบัตร อย่างไรก็ตาม การศึกษาจำนวนมากทำให้เกิดคำถามเกี่ยวกับความถูกต้องของแนวความคิดดังกล่าว เนื่องจากผู้ผลิตภาคอุตสาหกรรมได้นำแนวคิดโดยส่วนใหญ่เกี่ยวกับการผลิตสินค้าใหม่ๆ มาจากแหล่งข้อมูลภายนอกที่ไม่ใช่สิทธิบัตรที่มีการจดทะเบียนไว้ แต่เป็นข้อมูลที่มีการแบ่งปันซึ่งกันและกันจากผู้ผลิตภาคอุตสาหกรรมรายอื่น ประกอบกับบริษัทจำนวนมากก็เข้าร่วมตกลงที่จะแบ่งปันสิทธิบัตรของตน ดังนั้น บทความฉบับนี้จะศึกษาเกี่ยวกับช่องว่างในระบบสิทธิบัตรว่าระบบสิทธิบัตรในปัจจุบันได้มองข้ามการส่งเสริมการเผยแพร่เกี่ยวกับสิทธิบัตร และคำนึงเพียงการคุ้มครองหวงแหนสิทธิบัตรของเจ้าของสิทธิบัตร อันไม่สอดคล้องกับความเป็นจริง ตลอดจนศึกษาวิเคราะห์วิธีการที่ระบบสิทธิบัตรสามารถส่งเสริมการเผยแพร่เกี่ยวกับสิทธิบัตรในสิ่งประดิษฐ์

**คำสำคัญ:** สิทธิบัตร สิทธิแต่เพียงผู้เดียว การเผยแพร่เกี่ยวกับสิทธิบัตร

## Abstract

The patent system is established from a concept that the provision of exclusive rights to the patent owners in the exploitation of their patents in the inventions will lead to the creation of new inventions. Under this concept, the advancement on the inventions will emerge from prohibiting other persons in exploitation of the patents of patent owners. However, a number of studies have questioned the accuracy of this concept because the manufacturers have gained new ideas for their new products from outside sources which are not patented, but they are sources of information which are shared among the manufacturing sectors. Moreover, a lot of companies have agreed to share their patents as well. Therefore, this article will study the existing loophole in the patent system that overlooks the diffusion of patents, as well as to study and analyze the ways that patent system can encourage the diffusion of patents.

**Keywords:** Patent, Exclusive Rights, Patent Diffusion

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา  
Aggarin Viriyo Office of Council of State  
E-mail: i\_needu2@hotmail.com

## บทนำ

การคุ้มครองสิทธิบัตรมีพื้นฐานแนวความคิดว่า สิทธิบัตรเป็นการห้ามมิให้บุคคลอื่นใช้ประโยชน์จากสิทธิบัตรในสิ่งประดิษฐ์ ไม่ใช่เป็นการอนุญาตให้บุคคลอื่นสามารถใช้ประโยชน์จากสิทธิบัตรดังกล่าวได้ ที่จะทำให้เกิดสิ่งประดิษฐ์ใหม่ๆ (Kapczynski & Syed, 2013) ตัวอย่างเช่น รัฐธรรมนูญของประเทศสหรัฐอเมริกาที่ได้กำหนดแนวความคิดดังกล่าวไว้ โดยให้อำนาจแก่สภาองเกรสในการส่งเสริมความก้าวหน้าด้านวิทยาศาสตร์และศิลปะที่เป็นประโยชน์เพื่อให้ผู้ประดิษฐ์มีสิทธิแต่เพียงผู้เดียว (exclusive right) ในการค้นพบของตน (U.S. Constitution, Article I, section 8, Clause 8) นอกจากนี้ ศาลสูงของประเทศสหรัฐอเมริกาในคดี Dawson Chem. Co. v Rohm & Haas Co. (1980) ยังได้กล่าวว่า สาระสำคัญของการคุ้มครองสิทธิบัตรเป็นการห้ามมิให้บุคคลอื่นใช้ประโยชน์จากสิทธิบัตร อันทำให้เจ้าของสิทธิบัตรมีแรงจูงใจที่จะรักษาและใช้ประโยชน์ในทรัพย์สินซึ่งเป็นสิทธิบัตรของตนอย่างมีประสิทธิภาพ (Demsetz, 1967)

อย่างไรก็ตาม เมื่อวันที่ 12 มิถุนายน พ.ศ. 2554 บริษัท Tesla ได้เปิดเผยบล็อก (blog) ของตนที่ใช้ชื่อว่า “สิทธิบัตรทุกอย่างของเราเป็นของคุณ” (All our patents are belong to you.) (Musk, 2014) เพื่อเป็นการเผยแพร่เกี่ยวกับสิทธิบัตรของบริษัท Tesla และให้บุคคลอื่นสามารถใช้ประโยชน์จากสิทธิบัตรดังกล่าวได้อย่างเสรี ซึ่งสิทธิบัตรโดยส่วนใหญ่ของบริษัท Tesla เป็นสิ่งประดิษฐ์รถยนต์ที่ขับเคลื่อนด้วยพลังงานไฟฟ้า อย่างไรก็ตาม ตลาดรถยนต์พลังงานไฟฟ้ามีขนาดเล็กมากเมื่อเปรียบเทียบกับตลาดรถยนต์ที่ใช้น้ำมัน ฉะนั้น การที่บริษัท Tesla ได้เผยแพร่เกี่ยวกับสิทธิบัตรของตน เป็นการส่งเสริมการเผยแพร่ความรู้เกี่ยวกับการประดิษฐ์คิดค้นและพัฒนา รถยนต์พลังงานไฟฟ้า อันจะเป็นการส่งเสริมความก้าวหน้าในเทคโนโลยีรถยนต์พลังงานไฟฟ้าต่อไป

นโยบายของบริษัท Tesla ที่ส่งเสริมการเผยแพร่เกี่ยวกับสิทธิบัตรในสิ่งประดิษฐ์ แทนที่จะเป็นการห้ามมิให้บุคคลอื่นใช้ประโยชน์จากสิทธิบัตรดังกล่าว เป็นการไม่ใช้สิทธิตามกฎหมายของบริษัท Tesla ในฐานะเจ้าของสิทธิบัตรเป็นการชั่วคราว (waive) ไม่ว่าจะเป็นการห้ามมิให้บุคคลอื่นนำไปใช้หรือดัดแปลง กล่าวคือ เจ้าของสิทธิบัตรได้อนุญาตให้บุคคลอื่นกระทำการดังกล่าวได้นั้นเอง และขณะเดียวกันบริษัทอื่นๆ ที่ได้รับผลประโยชน์จากการได้รับอนุญาตให้ใช้สิทธิบัตรของบริษัท Tesla ก็จะได้รับอนุญาตให้บริษัท Tesla สามารถเข้าถึงและใช้ประโยชน์สิทธิบัตรของตนได้เช่นกัน เพื่อเป็นการแลกเปลี่ยนกัน อันจะเป็นการส่งเสริมความก้าวหน้า

ทางด้านสิ่งประดิษฐ์ต่อไป ดังจะเห็นได้จากการที่ บริษัท BMW บริษัท Nissan และ บริษัท Tesla ซึ่งมีสัดส่วนร้อยละ 80 ของตลาดรถยนต์พลังงานไฟฟ้าในโลก ได้เจรจาร่วมมือกันเพื่อพัฒนารถยนต์พลังงานไฟฟ้า (Demsetz, 1967) ต่อมา บริษัท Toyota ก็ได้ประกาศที่จะเผยแพร่เกี่ยวกับสิทธิบัตรในรถยนต์ที่ใช้พลังงานไฮโดรเจน (Blanco, 2015) และตามด้วยบริษัท LG ประกาศที่จะแบ่งปันสิทธิบัตรของตน จำนวน 29,000 ฉบับให้แก่บริษัทขนาดกลางและขนาดเล็ก (Ellis, 2015) นอกจากนี้ บริษัท Panasonic ก็ได้เผยแพร่เกี่ยวกับสิทธิบัตรของตนเพื่อให้เกิดการวิจัยและพัฒนา อีกทั้งบริษัท Daewoo ก็ได้เผยแพร่เกี่ยวกับสิทธิบัตรในเทคโนโลยีแก๊สพลังงานธรรมชาติให้กับผู้ผลิตภาคอุตสาหกรรมท้องถิ่น และขณะเดียวกัน บริษัทของประเทศเกาหลี อย่างเช่น บริษัท Samsung บริษัท Hyundai Motors และบริษัท Lotte ก็ได้มีแผนการที่จะเผยแพร่เกี่ยวกับสิทธิบัตรของตนเพื่อให้บุคคลอื่นเข้าถึงและสามารถนำไปใช้ได้

นอกจากนั้น แม้ว่าการให้สิทธิแต่เพียงผู้เดียวแก่เจ้าของสิทธิบัตรในการใช้ประโยชน์จากสิทธิบัตรของตน ซึ่งเป็นการห้ามมิให้บุคคลอื่นใช้ประโยชน์จากสิทธิบัตร อาจจะทำให้เกิดความก้าวหน้าในสิ่งประดิษฐ์ แต่งานวิชาการจำนวนมากก่อให้เกิดคำถามเกี่ยวกับความถูกต้องของแนวความคิดดังกล่าว เนื่องจากเกือบร้อยละ 50 ของผู้ผลิตภาคอุตสาหกรรมได้แนวคิดสำหรับการผลิตสินค้าใหม่ โดยส่วนใหญ่จากแหล่งข้อมูลภายนอกที่ไม่ใช่สิทธิบัตรที่มีการจดทะเบียนไว้ แต่เป็นข้อมูลที่มีการแบ่งปันซึ่งกันและกันกับผู้ผลิตภาคอุตสาหกรรมรายอื่น (Arora, Cohen, & Walsh, 2014) ประกอบกับเจ้าของสิทธิบัตรเองก็ใช้ประโยชน์จากสิทธิบัตรของเจ้าของสิทธิบัตรรายอื่นในอัตราสูงถึงร้อยละ 40-60 เพื่อนำมาใช้กับการประดิษฐ์ของตน ตัวอย่างเช่น บริษัทผลิตยารักษาโรคนานาชาติได้ลงนามในสัญญาอนุญาตให้บริษัทขนาดเล็กได้ใช้สิทธิบัตรของตนในการผลิตยารักษาโรค เป็นต้น (Graham, Merges, Samuelson, & Sichelman, 2009)

## แนวความคิดเกี่ยวกับการคุ้มครองสิทธิบัตร

ระบบสิทธิบัตรพัฒนามาจากแนวความคิดพื้นฐานว่าเป็นระบบที่ส่งเสริมให้เกิดการเผยแพร่หลายวิธีเกี่ยวกับสิทธิบัตรในสิ่งที่มีการประดิษฐ์ด้วย ประการแรก สาธารณชนสามารถใช้ประโยชน์จากสิทธิบัตรได้โดยเสรีเมื่อระยะเวลาการคุ้มครองสิทธิบัตรสิ้นสุดลงและสิทธิบัตรดังกล่าวได้ตกเป็นสาธารณสมบัติ ฉะนั้น เมื่อมีการให้ความคุ้มครองสิทธิบัตร

มากขึ้น ก็จะทำให้สิทธิบัตรที่สาธารณชนสามารถใช้ประโยชน์ได้อย่างเสรีเมื่อการคุ้มครองสิทธิบัตรดังกล่าวสิ้นสุดระยะเวลาลงมีจำนวนมากขึ้นเช่นกัน นอกจากนี้ ระบบสิทธิบัตรยังได้เปิดให้มีการโอนความเป็นเจ้าของสิทธิบัตรไปยังบุคคลอื่นได้อันจะทำให้มีการถ่ายโอนความรู้เกี่ยวกับสิ่งประดิษฐ์จากบุคคลหนึ่งไปยังอีกบุคคลหนึ่ง อย่างไรก็ตาม การเผยแพร่เกี่ยวกับสิทธิบัตรก็มีข้อจำกัด (Kelley, 2014) เช่น หากเจ้าของสิทธิบัตรประสงค์ที่จะไม่ใช้สิทธิตามสิทธิบัตรของตน ก็สามารถทำได้โดยการประกาศ หรือการเผยแพร่เกี่ยวกับสิทธิบัตรในเว็บบไซต์ของบริษัท Tesla ได้ดำเนินการ อย่างไรก็ตามในกรณีดังกล่าว เจ้าของสิทธิบัตรก็ไม่มั่นใจ และกลัวว่าจะสูญเสียสิทธิของตนตลอดไป หากบุคคลอื่นนำไปขอรับความคุ้มครองสิทธิบัตรภายหลัง ประกอบกับกฎหมายก็อาจขาดความชัดเจนในเรื่องดังกล่าว จึงทำให้ทั้งเจ้าของสิทธิบัตรและบุคคลอื่นที่ประสงค์จะใช้ประโยชน์ไม่มีความมั่นใจในการกระทำของตน (Contreras, 2015) ทั้งที่โดยหลักการแล้ว การเผยแพร่ข้อมูลสิทธิบัตรบนเว็บบไซต์หรืออนุญาตให้บุคคลอื่นใช้ข้อมูลสิทธิบัตรของตน ไม่ได้เป็นการให้สิทธิความเป็นเจ้าของแก่บุคคลอื่นแต่อย่างใด

นอกจากนั้น การกระทำดังกล่าวก็ไม่ได้มีกฎหมายกำหนดรองรับไว้อย่างชัดเจน จึงทำให้เกิดความไม่แน่นอนว่าบุคคลอื่นที่ใช้ประโยชน์จากสิทธิบัตรดังกล่าวจะถูกฟ้องร้องโดยเจ้าของสิทธิบัตรในภายหลังได้หรือไม่ ฉะนั้น การขาดความชัดเจนทางกฎหมายจึงทำให้ทั้งเจ้าของสิทธิบัตรและบุคคลอื่นที่ประสงค์จะใช้ประโยชน์ไม่มีความมั่นใจในการกระทำของตน (Contreras, 2015) นอกจากนี้ หากเจ้าของสิทธิบัตรต้องการที่จะเผยแพร่สิทธิบัตรของตนให้สาธารณชนรับรู้ ก็อาจทำให้เจ้าของสิทธิบัตรไม่มั่นใจว่าการกระทำดังกล่าวแสดงถึงการละทิ้งสิทธิบัตรของตนหรือไม่ใช้งานสิทธิบัตรของตน อันทำให้เจ้าของสิทธิบัตรต้องสูญเสียสิทธิบัตรหรือไม่ (Risch, 2014) จึงทำให้การเผยแพร่สิทธิบัตรในสิ่งประดิษฐ์เพื่อให้บุคคลอื่นสามารถนำไปใช้ประโยชน์ยังเกิดขึ้นน้อย

### ระบบสิทธิบัตรและสิทธิแต่เพียงผู้เดียว

เมื่อสิ่งประดิษฐ์ใดได้รับความคุ้มครองสิทธิบัตรแล้ว เจ้าของสิทธิบัตรก็จะได้รับสิทธิแต่เพียงผู้เดียวในการใช้ประโยชน์จากสิทธิบัตรดังกล่าว ซึ่งเป็นการห้ามมิให้บุคคลอื่นใช้ประโยชน์จากสิทธิบัตรดังกล่าวได้ โดยการคุ้มครองสิทธิบัตรนี้เป็นการแลกเปลี่ยนทางสังคม (social bargain) ซึ่งสังคมจะมีสิ่งประดิษฐ์ใหม่และมีสิทธิบัตรที่สามารถนำมาเรียนรู้ได้

เพื่อเป็นการแลกเปลี่ยนกับการให้สิทธิแต่เพียงผู้เดียวแก่เจ้าของสิทธิบัตร ฉะนั้น จากแนวความคิดดังกล่าวนี้ ระบบสิทธิบัตรจึงได้ส่งเสริมความก้าวหน้าด้านสิ่งประดิษฐ์ โดยการห้ามมิให้บุคคลอื่นใช้ประโยชน์จากสิทธิบัตร และขณะเดียวกันก็ส่งเสริมการเผยแพร่เกี่ยวกับสิทธิบัตร เช่น กฎหมายสิทธิบัตรฉบับแรกของประเทศสหรัฐอเมริกา (Patent Act of 1790) กำหนดให้เจ้าของสิทธิบัตรมีสิทธิและเสรีภาพแต่เพียงผู้เดียวในการทำ สร้าง ใช้ และขายสิ่งประดิษฐ์หรือการค้นพบของตน โดยการให้สิทธิแต่เพียงผู้เดียวนี้ เป็นการห้ามมิให้บุคคลอื่นใช้ประโยชน์จากสิทธิบัตรของเจ้าของสิทธิบัตร (Mosoff, 2009) ครอบคลุมจดหมายฉบับนี้ แนวความคิดเกี่ยวกับสิทธิแต่เพียงผู้เดียวนี้ก็ปรากฏในกฎหมายสิทธิบัตรของประเทศในลำดับต่อไป จะขออธิบายทฤษฎีและแนวคิดเกี่ยวกับการคุ้มครองสิทธิบัตรดังต่อไปนี้

#### 1. ทฤษฎีเกี่ยวกับการคุ้มครองสิทธิบัตร

การให้สิทธิแต่เพียงผู้เดียวในระบบสิทธิบัตรเป็นรูปแบบของการคุ้มครองทรัพย์สินตามทฤษฎีเกี่ยวกับทรัพย์สินว่าด้วยแรงงาน (labour theory of property) ซึ่งกล่าวว่าบุคคลมีสิทธิตามธรรมชาติในสิ่งที่เกิดขึ้นจากการใช้แรงงานของตนหรือทรัพย์สิน และมีสิทธิที่จะห้ามมิให้บุคคลอื่นใช้ประโยชน์จากทรัพย์สินดังกล่าว (Sterck, 2006) นอกจากนี้ ทฤษฎีว่าด้วยการใช้ประโยชน์ (utilitarian theory) เป็นอีกทฤษฎีที่สนับสนุนการให้ความคุ้มครองสิทธิบัตรว่า การห้ามมิให้บุคคลอื่นใช้ประโยชน์จากสิทธิบัตรในสิ่งประดิษฐ์ของเจ้าของสิทธิบัตร จะทำให้เจ้าของสิทธิบัตรมีแรงจูงใจที่จะลงทุนในการสร้างสรรค์และพัฒนาความรู้ใหม่ๆ อันจะทำให้การสร้างสรรค์และพัฒนาความรู้ใหม่ๆ ดำเนินการไปอย่างต่อเนื่อง นอกจากนี้ การให้สิทธิแต่เพียงผู้เดียวยังได้รับการสนับสนุนจากแนวความคิดว่า จะช่วยส่งเสริมให้เกิดการใช้ทรัพยากรอย่างมีประสิทธิภาพ เนื่องจากการห้ามมิให้บุคคลอื่นใช้ประโยชน์จากสิทธิบัตรของเจ้าของสิทธิบัตร จะทำให้เจ้าของสิทธิบัตรมีแรงจูงใจในการรักษาและพัฒนาสิ่งประดิษฐ์ของตน อันจะก่อให้เกิดประโยชน์ต่อสังคมโดยรวมต่อไป และในมุมมองนี้ สิทธิบัตรเป็นปัจจัยที่ทำให้เกิดการลงทุนอย่างมีประสิทธิภาพเพื่อการพัฒนาสิ่งประดิษฐ์ใหม่ๆ

#### 2. แรงจูงใจในการขอรับความคุ้มครองสิทธิบัตร

แนวความคิดเกี่ยวกับการห้ามมิให้บุคคลอื่นใช้ประโยชน์จากสิทธิบัตรในสิ่งประดิษฐ์ไม่ได้มีอยู่เฉพาะทางทฤษฎีเท่านั้น แต่ยังปรากฏให้เห็นในทางปฏิบัติด้วย โดยเมื่อตั้งคำถามเกี่ยวกับเหตุผลที่มีการขอรับความคุ้มครองสิทธิบัตร ก็มักจะได้อำตอบโดยส่วนใหญ่ว่า เพื่อต้องการห้ามมิให้บุคคลอื่นใช้ประโยชน์

จากสิทธิบัตรในสิ่งประดิษฐ์ ซึ่งจากการสำรวจพบว่า ร้อยละ 95.8 ของบริษัททางด้านการวิจัยและพัฒนา (research and development) ได้ขอรับความคุ้มครองสิทธิบัตรเพื่อป้องกันมิให้บุคคลอื่นนำสิทธิบัตรของตนไปลอกเลียนเพื่อพัฒนาสิ่งประดิษฐ์ (Cohen, Nelson, & Walsh, 2000) ขณะที่ร้อยละ 77 ได้ขอรับความคุ้มครองสิทธิบัตรเพื่อคุ้มครองสิ่งประดิษฐ์ของตนในการไม่ให้บุคคลอื่นสามารถเข้าถึงข้อมูลสิทธิบัตรได้ (Cohen, Nelson, & Walsh, 2000) นอกจากนี้ จากการสำรวจด้านสิทธิบัตรพบว่า บริษัทสมัยใหม่มีความแนวคิดว่า การป้องกันมิให้บุคคลอื่นเลียนแบบสิ่งประดิษฐ์ของตนเป็นเหตุผลสำคัญที่สุดในการขอรับความคุ้มครองสิทธิบัตร อันจะเป็นการห้ามมิให้บุคคลอื่นใช้) ประโยชน์จากสิทธิบัตรดังกล่าวได้ (Graham, Merges, Samuelson, & Sichelman, 2009)

### 3. การห้ามมิให้บุคคลอื่นใช้ประโยชน์จากสิทธิบัตร

ผลของการให้สิทธิแต่เพียงผู้เดียวจะเป็นการห้ามมิให้บุคคลอื่นใช้ประโยชน์จากสิทธิบัตรในสิ่งประดิษฐ์ดังกล่าว แม้ว่า จะเป็นการนำมาใช้ประโยชน์เพียงเล็กน้อยก็ตาม (Lemley, 1997) เนื่องจากสิทธิแต่เพียงผู้เดียวมีขอบเขตค่อนข้างกว้างมาก ซึ่งหมายความว่า การให้สิทธิแต่เพียงผู้เดียวแก่เจ้าของสิทธิบัตรนั้น ไม่ได้เป็นเพียงการห้ามมิให้บุคคลอื่นใช้ประโยชน์จากรายละเอียดที่มีการบรรยายหรืออ้างไว้ในสิทธิบัตรเท่านั้น แต่รายละเอียดดังกล่าว อาจมีขอบเขตที่กว้างขึ้นได้ตามกาลเวลา โดยรวมถึงสิ่งประดิษฐ์ที่อาจไม่ได้มีอยู่ ณ วันที่มีการประดิษฐ์คิดค้น

อย่างไรก็ตาม การให้สิทธิแต่เพียงผู้เดียวนั้นก็มีความขัดแย้งในตัวเอง เนื่องจากแม้ว่า ระบบสิทธิบัตรได้กำหนดให้ผู้ประดิษฐ์ต้องเปิดเผยรายละเอียดเกี่ยวกับสิ่งประดิษฐ์ของตนแก่บุคคลอื่นก็ตาม แต่ระบบสิทธิบัตรกลับไม่ส่งเสริมให้บุคคลอื่นใช้ประโยชน์จากรายละเอียดดังกล่าว เพราะการรับรู้ถึงรายละเอียดเกี่ยวกับสิทธิบัตรของเจ้าของสิทธิบัตรอาจเป็นหลักฐานการพิสูจน์ กรณีที่มีข้อพิพาทเกี่ยวกับการละเมิดสิทธิบัตรได้ โดยเฉพาะเมื่อบุคคลอื่นที่รับรู้ถึงรายละเอียดดังกล่าวได้ประดิษฐ์คิดค้นสิ่งประดิษฐ์ที่เหมือนกับสิ่งประดิษฐ์ของเจ้าของสิทธิบัตร กรณีนี้ก็อาจทำให้มีการกล่าวหาว่าบุคคลดังกล่าวได้เข้าถึงและใช้ประโยชน์จากรายละเอียดเกี่ยวกับสิทธิบัตรเพื่อนำมาลอกเลียนเป็นสิ่งประดิษฐ์ของตน นอกจากนี้ หากมีการพิสูจน์ได้ว่าบุคคลดังกล่าวรับรู้รายละเอียดเกี่ยวกับสิทธิบัตรนั้น ก็อาจเป็นการแสดงให้เห็นถึงเจตนาในการละเมิดสิทธิบัตร อันจะส่งผลต่อโทษที่เพิ่มขึ้นสำหรับการละเมิดสิทธิบัตรได้ ฉะนั้น หากบุคคลใดมีความกังวลในเรื่องนี้ ก็อาจจะหลีกเลี่ยงที่จะรับรู้ถึงรายละเอียดเกี่ยวกับสิทธิบัตรที่เจ้าของ

สิทธิบัตรได้เปิดเผย (Chien & Lemley, 2011) และในการนี้ก็จะส่งผลเสียต่อบริษัทที่กำหนดให้ผู้ประดิษฐ์ต้องเปิดเผยรายละเอียดเกี่ยวกับสิทธิบัตรของตนได้ และอาจทำให้กฎหมายสิทธิบัตรไม่ส่งเสริมให้บุคคลอื่นเข้าถึงและใช้ประโยชน์จากรายละเอียดเกี่ยวกับสิทธิบัตรดังกล่าวอย่างแท้จริง (Lemley & Tangri, 2003)

### ข้อจำกัดเกี่ยวกับสิทธิแต่เพียงผู้เดียว

การที่สิทธิบัตรจะห้ามมิให้บุคคลอื่นนำสิทธิบัตรไปใช้ประโยชน์นั้นก็ต้องมีเงื่อนไขบางประการ ดังต่อไปนี้

#### 1. ระยะเวลา

การคุ้มครองสิทธิบัตรจะมีระยะเวลา 20 ปี นับแต่วันที่ยื่นขอรับความคุ้มครองสิทธิบัตร ซึ่งในช่วงระยะเวลาดังกล่าว เจ้าของสิทธิบัตรก็จะดำเนินการเพื่อนำสิ่งประดิษฐ์ของตนที่ได้รับคุ้มครองสิทธิบัตรนี้ออกสู่ตลาดในรูปของสินค้า ไม่ว่าจะเป็นการขายหรือการเผยแพร่สินค้าดังกล่าวไปยังสาธารณชน อย่างไรก็ตาม ระยะเวลาดำเนินการเพื่อนำสิ่งประดิษฐ์ออกสู่ตลาดนี้ ไม่อาจคาดหมายได้ เนื่องจากเมื่อสิ่งประดิษฐ์ใดได้รับความคุ้มครองสิทธิบัตรแล้ว ก็อาจมีช่วงระยะเวลาที่ขาดหายไปก่อนที่สิ่งประดิษฐ์จะสามารถเข้าสู่ตลาดและเผยแพร่หรือจำหน่าย โดยเฉพาะอย่างยิ่ง การนำสินค้าเข้าสู่ตลาดอาจมีปัจจัยที่ทำให้เกิดความล่าช้า ไม่ว่าจะเป็นการแข่งขันในตลาด การโฆษณา การลำเลียงสินค้า หรือการกีดกันทางการตลาด (Boldrin & Levine, 2004) อย่างเช่นกรณีที่มีการประดิษฐ์คิดค้นยาโรคบางชนิด แต่กว่าที่ยาโรคดังกล่าวจะสามารถเข้าสู่ตลาดและขายหรือเผยแพร่ไปยังสาธารณชนได้ ก็อาจใช้ระยะเวลายาวนาน อันอาจทำให้มีผู้เสียชีวิตจากโรคดังกล่าว นอกจากนั้น อุปสรรคที่เกิดขึ้นจากการนำสิ่งประดิษฐ์เข้าสู่ตลาด ก็อาจทำให้เจ้าของสิทธิบัตรไม่มีแรงจูงใจที่จะใช้ประโยชน์จากสิ่งประดิษฐ์ของตน ซึ่งอาจมีผลทำให้ไม่มีการนำสิ่งประดิษฐ์ดังกล่าวเผยแพร่ออกสู่ตลาดก็ได้ และหากเป็นเช่นนั้น สาธารณชนก็จะไม่ได้รับประโยชน์จากสิ่งประดิษฐ์ดังกล่าวแต่อย่างใด

#### 2. ความสอดคล้องระหว่างสิ่งประดิษฐ์ที่ละเมิดสิทธิบัตรกับสิทธิบัตรของเจ้าของสิทธิบัตร

การห้ามมิให้บุคคลอื่นนำสิทธิบัตรไปใช้ประโยชน์จากสิทธิบัตรมักจะเกิดขึ้นกรณีที่มีการนำสิทธิบัตรดังกล่าวมาใช้ เนื่องจากเจ้าของสิทธิบัตรเกิดความหวงแหนในสิทธิบัตรของตน และการนำไปใช้ประโยชน์โดยบุคคลอื่นนั้นจะทำให้เจ้าของสิทธิบัตรเสียผลประโยชน์ทางเศรษฐกิจ แต่หากเจ้าของสิทธิบัตรไม่ได้นำสิทธิบัตรของตนมาใช้แต่อย่างใด หรือเป็นเพียงการขอรับ

ความคุ้มครองสิทธิบัตรไว้ลอยๆ เท่านั้น การนำสิทธิบัตรดังกล่าวมาใช้ประโยชน์โดยบุคคลอื่นก็ไม่ได้ก่อให้เกิดความเสียหายทางเศรษฐกิจแก่เจ้าของสิทธิบัตร ซึ่งสิทธิบัตรโดยส่วนใหญ่แล้วก็ไม่ได้มีการนำมาใช้โดยเจ้าของสิทธิบัตร (Sichelman, 2010) อย่างไรก็ตาม กรณีที่เจ้าของสิทธิบัตรได้นำสิทธิบัตรของตนมาใช้ และคิดว่าบุคคลอื่นได้ละเมิดสิทธิบัตรของตน การกล่าวอ้างว่าบุคคลอื่นได้ละเมิดสิทธิบัตรของตนหรือไม่ นั้น ไม่อาจพิจารณาได้จากรูปลักษณะภายนอกของสิ่งประดิษฐ์ของบุคคลอื่นเท่านั้น หากแต่จะต้องพิจารณากระบวนการประดิษฐ์และกลไกการทำงานของสิ่งประดิษฐ์ดังกล่าวด้วย ซึ่งในทางปฏิบัติ เป็นเรื่องที่ยากในการพิจารณาว่าสิ่งประดิษฐ์ของบุคคลอื่นที่เจ้าของสิทธิบัตรอ้างว่าละเมิดสิทธิบัตรตรงกับสิทธิบัตรของตน

### 3. การบังคับใช้สิทธิบัตร

ในการห้ามมิให้บุคคลอื่นมาใช้ประโยชน์จากสิทธิบัตร เจ้าของสิทธิบัตรจะต้องตรวจพบว่า บุคคลอื่นใช้ประโยชน์จากสิทธิบัตรของตนอันเป็นการละเมิดสิทธิบัตร ซึ่งในเรื่องนี้ เจ้าของสิทธิบัตรจะต้องมีทรัพยากรอย่างเพียงพอในการบังคับใช้สิทธิบัตรของตน ทั้งบุคลากร อุปกรณ์เครื่องมือ และค่าใช้จ่าย อย่างไรก็ตาม การบังคับใช้สิทธิบัตรนั้นก่อให้เกิดค่าใช้จ่ายค่อนข้างสูงและอาจส่งผลกระทบต่อชื่อเสียงของเจ้าของสิทธิบัตรได้จากมุมมองของสาธารณชน (Chien, 2010) นอกจากนี้ หากเจ้าของสิทธิบัตรบังคับใช้สิทธิบัตรกับบุคคลอื่นที่คิดว่าละเมิดสิทธิบัตร โดยการฟ้องร้องบุคคลดังกล่าว เจ้าของสิทธิบัตรก็อาจได้รับการโต้แย้งกลับจากบุคคลดังกล่าวถึงความชอบด้วยกฎหมายของสิทธิบัตรของเจ้าของสิทธิบัตรได้ เพื่อหวังผลให้สิทธิบัตรดังกล่าวไม่สามารถใช้บังคับได้ กรณีการโต้แย้งนี้อาจทำให้เจ้าของสิทธิบัตรต้องสูญเสียเวลาถึงร้อยละ 42 เพื่อต่อสู้ในชั้นศาล (Allison, Lemley, & Schwartz, 2014) และเมื่อคิดคำนวณระยะเวลาทั้งหมดแล้ว เจ้าของสิทธิบัตรจะต้องสูญเสียเวลาถึงร้อยละ 77 ในการดำเนินการทั้งหมดเพื่อต่อสู้กับการโต้แย้งดังกล่าว (Love & Ambwani, 2014) ฉะนั้น จากค่าใช้จ่ายที่สูง ความเกรงกลัวในการเสื่อมเสียชื่อเสียง ตลอดจนภาระด้านเวลาที่เกิดจากการบังคับใช้สิทธิบัตรจึงส่งผลให้สิทธิบัตรส่วนใหญ่ไม่มีการบังคับใช้ (Eisenberg, 2011) อย่างไรก็ตาม เมื่อสิทธิบัตรสิ้นสุดระยะเวลาการคุ้มครองตามกฎหมาย บุคคลอื่นก็สามารถใช้ประโยชน์จากข้อมูลสิทธิบัตรต่อไปได้ ซึ่งถือเป็นประโยชน์สาธารณะที่ได้จากการที่กฎหมายสิทธิบัตรกำหนดให้เจ้าของสิทธิต้องเปิดเผยรายละเอียดสิทธิบัตรเมื่อขอรับความคุ้มครองสิทธิบัตร และกำหนดระยะเวลาสิ้นสุดการคุ้มครองสิทธิบัตร

## การห้ามมิให้บุคคลอื่นใช้ประโยชน์จากสิทธิบัตรและการเผยแพร่เกี่ยวกับสิทธิบัตร

ระบบสิทธิบัตรมีความขัดแย้งในตัวเอง (paradox) (Parchomovsky & Polk, 2005) ในการนี้ การคุ้มครองสิทธิบัตรเป็นการให้สิทธิแต่เพียงผู้เดียวแก่เจ้าของสิทธิบัตรในการแสวงหาประโยชน์จากสิทธิบัตรของตน อันเป็นการห้ามมิให้บุคคลอื่นสามารถใช้ประโยชน์จากสิทธิบัตรดังกล่าวได้ และจะช่วยสร้างแรงจูงใจให้กับเจ้าของสิทธิบัตรในการประดิษฐ์คิดค้นสิ่งประดิษฐ์ใหม่ๆ และส่งเสริมการเปิดเผยรายละเอียดเกี่ยวกับสิ่งประดิษฐ์ที่ได้รับความคุ้มครองสิทธิบัตรด้วย กล่าวคือ เนื่องจากสิทธิบัตรป้องกันมิให้บุคคลอื่นมาแสวงหาประโยชน์จากสิทธิบัตร จึงทำให้ผู้ประดิษฐ์ขอรับความคุ้มครองสิทธิบัตรในสิ่งประดิษฐ์ของตน

อย่างไรก็ตาม มีความแปลกเกิดขึ้นในช่วงระยะเวลาระหว่างการขอรับความคุ้มครองสิทธิบัตร และการนำสิ่งประดิษฐ์ที่ได้รับความคุ้มครองสิทธิบัตรออกสู่ตลาด เนื่องจากสิ่งประดิษฐ์ที่ได้รับความคุ้มครองสิทธิบัตรโดยส่วนใหญ่ไม่ได้มีการนำมาใช้ประโยชน์ในเชิงพาณิชย์ ขณะที่สินค้าที่มีการจำหน่ายในตลาดเป็นสิ่งที่ไม่ได้มีการขอรับความคุ้มครองสิทธิบัตร ฉะนั้น เมื่อสิทธิบัตรใดไม่ได้มีการนำมาใช้ประโยชน์ในเชิงพาณิชย์ เจ้าของสิทธิบัตรก็อาจไม่ได้มีผลประโยชน์ที่จำเป็นต้องดำเนินการกับบุคคลอื่นที่นำสิทธิบัตรของตนไปใช้ หรือเจ้าของสิทธิบัตรอาจจะมีผลประโยชน์อย่างอื่นที่สำคัญมากกว่า ซึ่งทำให้การห้ามมิให้บุคคลอื่นใช้ประโยชน์จากสิทธิบัตรของตนไม่ก่อให้เกิดประโยชน์ใดๆ นอกจากนี้ ในกรณีที่เจ้าของสิทธิบัตรประสงค์ที่จะบังคับใช้สิทธิบัตรของตน ก็อาจจะเป็นเรื่องยากที่จะกล่าวได้ว่าบุคคลอื่นได้ละเมิดสิทธิบัตรของตน เมื่อสิทธิบัตรดังกล่าวไม่ได้มีการนำมาใช้ประโยชน์ในเชิงพาณิชย์หรือเผยแพร่ออกสู่ตลาด อันทำให้สาธารณชนไม่ได้รับทราบถึงสิทธิบัตรดังกล่าวแต่อย่างใด

กรณีนี้สามารถนำมาเทียบเคียงได้กับบริษัท Tesla ซึ่งแต่เดิม บริษัท Tesla ได้ขอรับความคุ้มครองสิทธิบัตรในเทคโนโลยีรถยนต์พลังงานไฟฟ้า เนื่องจากเกรงว่าบริษัทขนาดใหญ่จะลอกเลียนเทคโนโลยีของตน จึงได้ขอรับความคุ้มครองสิทธิบัตรเพื่อห้ามมิให้บุคคลอื่นนำสิทธิบัตรของตนไปใช้ แต่ถึงกระนั้น ในท้ายที่สุด บริษัท Tesla พบว่า อุตสาหกรรมรถยนต์พลังงานไฟฟ้ามีขนาดค่อนข้างเล็ก และแทบจะไม่มีคู่แข่ง บริษัท Tesla จึงยกเลิกห้ามมิให้บุคคลอื่นใช้ประโยชน์จากสิทธิบัตร แต่ไม่ได้ยกเลิกสิทธิบัตรของตน เพื่อเป็นการเผยแพร่สิทธิบัตรของตน อันจะทำให้บุคคลอื่นสามารถนำไปใช้ประโยชน์ได้ ทั้งนี้เพื่อเป็นการกระตุ้นและส่งเสริมการ

เผยแพร่เกี่ยวกับสิทธิบัตร ซึ่งจะทำให้มีการประดิษฐ์เทคโนโลยีรถยนต์พลังงานไฟฟ้าจากสิทธิบัตรดังกล่าวหรือนำไปพัฒนา แต่บริษัท Tesla ไม่สามารถนำไปใช้ประโยชน์หรือพัฒนา ดังกล่าวนี้ไปขอรับความคุ้มครองสิทธิบัตรได้เพื่อเป็นการคุ้มครองผลประโยชน์ของบริษัท และบริษัทยังสามารถใช้สิทธิบัตรของตนเพื่อรักษาความมั่นคงทางการเงินของบริษัทได้ ฉะนั้น ในกรณีนี้ บริษัท Tesla ได้เลือกที่จะส่งเสริมการเผยแพร่เกี่ยวกับสิทธิบัตรของตนเพื่อให้บุคคลอื่นสามารถนำไปใช้ประโยชน์ได้ มากกว่าที่จะห้ามมิให้บุคคลอื่นสามารถใช้ประโยชน์จากสิทธิบัตรดังกล่าว

## กลไกปัจจุบันสำหรับการเผยแพร่เกี่ยวกับสิทธิบัตร

ระบบสิทธิบัตรมีแนวความคิดว่าการคุ้มครองสิทธิบัตรเป็นกลไกที่ส่งเสริมให้มีความก้าวหน้าทางด้านสิ่งประดิษฐ์ เนื่องจากขั้นตอนในการขอรับความคุ้มครองสิทธิบัตรนั้น จะต้องมีการเปิดเผยรายละเอียดเกี่ยวกับสิ่งประดิษฐ์ที่ขอรับความคุ้มครองสิทธิบัตร เพื่อให้สาธารณชนได้เรียนรู้ และสามารถนำไปพัฒนาและต่อยอดได้ อย่างไรก็ตาม กลไกที่ส่งเสริมการเผยแพร่เกี่ยวกับสิทธิบัตรในปัจจุบันยังมีข้อบกพร่อง ดังนี้

### 1. การเปิดเผยรายละเอียด

ระบบสิทธิบัตรกำหนดให้มีการเปิดเผยรายละเอียดเกี่ยวกับสิ่งประดิษฐ์ที่จะขอรับความคุ้มครองสิทธิบัตร เพื่อให้บุคคลที่มีความชำนาญในการวิทยาการแขนงเดียวกันกับสิ่งประดิษฐ์สามารถนำรายละเอียดดังกล่าวไปประดิษฐ์ได้ ซึ่งเป็นกลไกที่ช่วยเผยแพร่เกี่ยวกับสิทธิบัตรไปยังบุคคลอื่น อย่างไรก็ตาม การเปิดเผยรายละเอียดเกี่ยวกับสิ่งประดิษฐ์ในกรณีนี้ก็ยังมีข้อจำกัด เนื่องจากอาจจะมีการเปิดเผยรายละเอียดเพียงบางส่วนเท่านั้นหรือเป็นข้อมูลที่ไม่สมบูรณ์ ประกอบกับระบบสิทธิบัตรก็ไม่ได้กำหนดให้เปิดเผยรายละเอียดทั้งหมด จึงอาจทำให้รายละเอียดเกี่ยวกับสิ่งประดิษฐ์นั้นไม่ได้ก่อให้เกิดประโยชน์อย่างเต็มที่ นอกจากนี้ การเปิดเผยรายละเอียดเกี่ยวกับสิ่งประดิษฐ์ตามระบบสิทธิบัตรในปัจจุบันไม่ได้ก่อให้เกิดประโยชน์มากนัก (Roin, 2005) เนื่องจากการเขียนสิทธิบัตรใช้ภาษาทางกฎหมายผสมกับภาษาทางเทคนิค จึงทำให้เป็นภาษาที่สื่อสารให้เข้าใจได้ยาก (Seymore, 2010) นอกจากนี้ เจ้าของสิทธิบัตรอาจเปิดเผยรายละเอียดด้านเทคนิคเกี่ยวกับสิ่งประดิษฐ์ของตนไม่เพียงพอเพราะขาดแรงจูงใจ อีกทั้งสิ่งที่เจ้าของสิทธิบัตรเปิดเผยอาจไม่มีประโยชน์มากนักในทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี โดยอาจเป็นเพียงรายละเอียดที่มีอยู่แล้วเท่านั้น หรือเป็นสิ่งที่สามารถตระหนัก

ได้อยู่แล้วจากสิ่งประดิษฐ์ ขณะที่ไม่มีมีการเปิดเผยข้อมูลที่มีการค้นพบขึ้นมาใหม่ ดังนั้น การเปิดเผยรายละเอียดเกี่ยวกับสิ่งประดิษฐ์อาจไม่ได้เป็นประโยชน์ในการนำสิทธิบัตรมาประดิษฐ์คิดค้นและพัฒนาแต่อย่างใด และทำให้สาธารณชนต้องรอนกว่าสิทธิบัตรจะหมดระยะเวลาการคุ้มครอง เพื่อสามารถเข้าถึงและใช้ประโยชน์จากสิทธิบัตรได้อย่างเต็มที่ ซึ่งอาจทำให้การเผยแพร่ข้อมูลเกี่ยวกับสิทธิบัตรล่าช้า

ยิ่งกว่านั้น การเปิดเผยรายละเอียดเกี่ยวกับสิทธิบัตรยังมีข้อจำกัดเรื่องระยะเวลาในการเข้าถึง เช่น ในประเทศสหรัฐอเมริกา ค่าขอรับความคุ้มครองสิทธิบัตรที่จะได้รับการเผยแพร่ข้อมูลเกี่ยวกับสิ่งประดิษฐ์ จะต้องรอนกว่าค่าขอดังกล่าวประสบความสำเร็จในการได้รับความคุ้มครองสิทธิบัตร เนื่องจากกฎหมายมองว่าในช่วงระยะเวลาที่ยังไม่มีการคุ้มครองสิทธิบัตร ผู้ประดิษฐ์ยังคงประสงค์ที่จะเก็บรักษาข้อมูลเกี่ยวกับสิ่งประดิษฐ์ของตนไว้เป็นความลับ ซึ่งการรอนกว่าค่าขอดังกล่าวจะประสบความสำเร็จและมีการเผยแพร่เกี่ยวกับสิทธิบัตร อาจยาวนานเกินไป ซึ่งจะส่งผลกระทบต่อการศึกษาเกี่ยวกับสิทธิบัตร อาจยาวนานเกินไป ซึ่งจะส่งผลกระทบต่อการศึกษาเกี่ยวกับสิทธิบัตรจะถึงมือของสาธารณชน เพื่อการนำมาใช้ประโยชน์ และอาจจะส่งผลกระทบต่อเจ้าของสิทธิบัตรเอง เนื่องจากระยะเวลาการคุ้มครองสิทธิบัตรจะเริ่มต้นนับตั้งแต่วันที่มีการยื่นคำขอรับความคุ้มครองสิทธิบัตร ยิ่งไปกว่านั้น หากกระบวนการขอรับความคุ้มครองใช้เวลานานมาก ก็จะทำให้มีเวลาเหลือน้อยจนกว่าสิทธิบัตรจะหมดอายุการคุ้มครอง อันจะทำให้เจ้าของสิทธิบัตรไม่สามารถแสวงหาประโยชน์จากสิทธิบัตรของตนได้ทันตามระยะเวลาดังกล่าว นอกจากนั้น หลังจากที่ได้ค่าขอดังกล่าวประสบความสำเร็จแล้ว การนำมาใช้ประโยชน์ก็อาจไม่ใช่เรื่องง่าย เนื่องจากบุคคลอื่นที่ประสงค์จะใช้ประโยชน์จะต้องสืบค้นข้อมูลจากสิทธิบัตรที่มีอยู่จำนวนมากเพื่อเลือกที่ต้องการและตรวจสอบเจ้าของสิทธิบัตร ซึ่งอาจทำให้มีค่าใช้จ่ายค่อนข้างสูงและเสียระยะเวลาค่อนข้างมากด้วย

### 2. การแข่งขันและแลกเปลี่ยนเกี่ยวกับสิทธิบัตร

เจ้าของสิทธิบัตรอาจเผยแพร่เกี่ยวกับสิทธิบัตรของตน และให้บุคคลอื่นสามารถใช้ประโยชน์จากสิทธิบัตรได้ โดยไม่ถือว่าเป็นการละเมิดสิทธิบัตรหรือความเป็นอิสระในการใช้สิทธิบัตรโดยไม่เป็นการละเมิดสิทธิบัตร กรณีนี้ก็จะเป็นการส่งเสริมให้เกิดการประดิษฐ์คิดค้นและพัฒนาสิ่งประดิษฐ์ใหม่ๆ โดยเป็นการแลกเปลี่ยนเกี่ยวกับสิทธิบัตรกันและกัน และเป็นการให้โอกาสกับบริษัทขนาดกลางและขนาดเล็กได้เรียนรู้จากสิทธิบัตรของบริษัทขนาดใหญ่ เพื่อนำมาประดิษฐ์คิดค้นและพัฒนาสิ่งประดิษฐ์ต่อไป อย่างไรก็ตาม เจ้าของสิทธิบัตร

อาจมีข้อกังวลว่าหากมีการเผยแพร่สิทธิบัตรให้บุคคลอื่นสามารถใช้ประโยชน์ได้อย่างเสรีแล้ว จะทำให้ต้นทุนสูญเสียประโยชน์หรือไม่ เนื่องจากบุคคลอื่นอาจจะนำสิ่งประดิษฐ์ที่ได้ประดิษฐ์คิดค้นและพัฒนาจากสิทธิบัตรมาขอรับความคุ้มครองสิทธิบัตรในเวลาต่อมา ฉะนั้น หากมีการปรับปรุงแก้ไขกฎหมายสิทธิบัตรในอนาคต ก็ควรกำหนดให้บุคคลอื่นไม่อาจนำสิ่งประดิษฐ์ที่ได้จากการประดิษฐ์คิดค้นหรือพัฒนาจากสิทธิบัตรดังกล่าวมาขอรับความคุ้มครองสิทธิบัตรได้ อันจะทำให้เจ้าของสิทธิบัตรมีความมั่นใจมากขึ้นในการเผยแพร่ข้อมูลทั้งหมดเกี่ยวกับสิทธิบัตรของตน ดังนั้น อาจจำเป็นต้องมีการปรับเปลี่ยนระบบสิทธิบัตรเพื่อรองรับกรณีดังกล่าวด้วย เนื่องจากระบบสิทธิบัตรในปัจจุบันยังเป็นอุปสรรคสำหรับการเผยแพร่เกี่ยวกับสิทธิบัตร และทำให้เจ้าของสิทธิบัตรไม่มีความมั่นใจหากประสงค์จะเผยแพร่เกี่ยวกับสิทธิบัตรของตน

## การพัฒนากระบวนสิทธิบัตรเพื่อการเผยแพร่เกี่ยวกับสิทธิบัตร

การเผยแพร่เกี่ยวกับสิทธิบัตรจำเป็นที่จะต้องพิจารณา นอกกรอบของระบบสิทธิบัตร เพราะสามารถกระทำได้ไม่เพียงแต่ผ่านช่องทางของการเปิดรายละเอียดเกี่ยวกับสิ่งประดิษฐ์เท่านั้น แต่ยังสามารถกระทำได้โดยผ่านการแบ่งปันแลกเปลี่ยน และการเผยแพร่เชิงป้องกัน อีกทั้งการเปิดเผยรายละเอียดเกี่ยวกับสิ่งประดิษฐ์นั้นไม่ได้เป็นการเผยแพร่เกี่ยวกับสิทธิบัตรทั้งหมด นอกจากนี้ การมีสิ่งประดิษฐ์ออกมาสู่ตลาด เปรียบเสมือนกับการเผยแพร่ความรู้ใหม่ๆ ออกสู่ตลาดเช่นกัน แต่ก็ได้ไม่ได้หมายความว่าบุคคลอื่นจะสามารถนำความรู้ดังกล่าวมาใช้ประโยชน์ได้อย่างแท้จริง หากการเผยแพร่ยังมีข้อจำกัดและไม่ได้เป็นการเผยแพร่ข้อมูลอย่างแท้จริง

สำหรับแนวทางการพัฒนาระบบสิทธิบัตรเพื่อส่งเสริมการเผยแพร่เกี่ยวกับสิทธิบัตร มีดังนี้

### 1. การเผยแพร่เกี่ยวกับสิทธิบัตรเชิงป้องกัน

การเผยแพร่เกี่ยวกับสิทธิบัตรเปรียบเสมือนกับการเผยแพร่ความคิด สิ่งประดิษฐ์ การปฏิบัติ ฯลฯ เพื่อให้สาธารณชนได้รับทราบและนำสิทธิบัตรดังกล่าวมาใช้ประโยชน์ได้โดยการเผยแพร่เกี่ยวกับสิทธิบัตรเป็นกระบวนการนำสิทธิบัตรของเจ้าของสิทธิบัตรมาเผยแพร่ผ่านช่องทางในกลุ่มสมาชิกของสังคม อันจะเป็นแหล่งข้อมูลจากภายนอกหรือวัตถุดิบที่จะช่วยส่งเสริมให้มีการประดิษฐ์คิดค้นและพัฒนาสิ่งประดิษฐ์ต่อไป เนื่องจากการห้ามมิให้บุคคลอื่นใช้ประโยชน์จากสิทธิบัตรจะก่อให้เกิดประโยชน์เฉพาะกับเจ้าของสิทธิบัตร

เท่านั้น โดยอาจไม่เหมาะสมและสอดคล้องกับเจตนารมณ์ของกฎหมายอย่างแท้จริง เพราะไม่ได้ส่งเสริมการเผยแพร่เกี่ยวกับสิทธิบัตรให้บุคคลอื่นได้รับทราบและสามารถนำไปใช้ประโยชน์ได้แต่อย่างใด

การเผยแพร่เชิงป้องกันเป็นการเผยแพร่เกี่ยวกับสิทธิบัตรเพื่อให้บุคคลอื่นสามารถนำไปใช้ประโยชน์ได้ เพื่อเป็นการสร้างความเป็นอิสระในการใช้สิ่งประดิษฐ์โดยไม่เป็นการละเมิดสิทธิบัตร และจะช่วยกระตุ้นให้มีการประดิษฐ์คิดค้นสิ่งประดิษฐ์ใหม่ๆ โดยบุคคลที่นำไปใช้ประโยชน์ต้องเปิดเผยข้อมูลความรู้ที่พัฒนาขึ้นมาด้วย อันจะเป็นการแลกเปลี่ยนและกัน และไม่สามารถนำสิ่งประดิษฐ์ที่ได้ประดิษฐ์คิดค้นและพัฒนาขึ้นมาไปขอรับความคุ้มครองสิทธิบัตรได้ (Parchnovsky, 2000) เพราะเมื่อมีการเผยแพร่เกี่ยวกับสิทธิบัตรดังกล่าวแล้ว ก็ถือว่าเป็นสิ่งที่ปรากฏอยู่แล้ว ซึ่งบุคคลอื่นไม่สามารถนำไปขอรับความคุ้มครองสิทธิบัตรได้ ทั้งนี้เพื่อให้บุคคลอื่นสามารถใช้ประโยชน์จากข้อมูลความรู้และสิ่งประดิษฐ์ดังกล่าวได้อย่างต่อเนื่อง และในท้ายที่สุด ก็จะเป็นการส่งเสริมเพิ่มพูนความรู้ขึ้นมาในสังคมและสามารถนำมาใช้เพื่อพัฒนาสิ่งประดิษฐ์ที่ดียิ่งขึ้น ทั้งนี้ได้มีการนำการเผยแพร่เกี่ยวกับสิทธิบัตรเชิงป้องกันนี้มาใช้ค่อนข้างมาก โดยเจ้าของสิทธิบัตรที่ประสงค์จะเผยแพร่เกี่ยวกับสิทธิบัตรของตน ไม่ว่าจะเป็นการเผยแพร่ทางวารสาร หรือเว็บไซต์ (Merges, 2004)

### 2. การเผยแพร่เกี่ยวกับสิทธิบัตรจากคำขอรับความคุ้มครองสิทธิบัตร

คำขอรับความคุ้มครองสิทธิบัตรเป็นแหล่งข้อมูลสำคัญที่เผยแพร่เกี่ยวกับสิ่งประดิษฐ์ เนื่องจากหากไม่มีเผยแพร่ข้อมูลเกี่ยวกับสิ่งประดิษฐ์ในขั้นการขอรับความคุ้มครองสิทธิบัตร และรอไปเผยแพร่เมื่อคำขอดังกล่าวได้รับความคุ้มครองสิทธิบัตรแล้ว ก็จะทำให้ไม่มีการเผยแพร่ข้อมูลหลายประการเกี่ยวกับสิ่งประดิษฐ์นั้นๆ หากคำขอดังกล่าวนั้นไม่ประสบความสำเร็จในการได้รับความคุ้มครองสิทธิบัตร เช่นในประเทศญี่ปุ่น คำขอรับความคุ้มครองสิทธิบัตรร้อยละ 56 เท่านั้นที่ประสบความสำเร็จในการได้รับความคุ้มครองสิทธิบัตร และขณะที่ในประเทศสหรัฐอเมริกา ร้อยละ 87 ของคำขอดังกล่าวได้ประสบความสำเร็จ (Cotropia, 2015) ซึ่งหมายความว่าคำขอที่เหลือไม่ประสบความสำเร็จและไม่จำเป็นที่จะต้องเผยแพร่รายละเอียดการประดิษฐ์ เนื่องจากบุคคลอื่นก็อาจนำข้อมูลไปใช้ประโยชน์โดยไม่ได้รับความคุ้มครอง ดังนั้นจึงอาจต้องสร้างแรงจูงใจให้ผู้ประดิษฐ์เผยแพร่รายละเอียดเกี่ยวกับสิ่งประดิษฐ์ที่ไม่ได้รับความคุ้มครองสิทธิบัตรด้วย

คำขอรับความคุ้มครองสิทธิบัตรที่ไม่ประสบความสำเร็จดังกล่าวเป็นเอกสารที่กล่าวถึงสิ่งประดิษฐ์อย่างไม่เป็นทางการ ซึ่งตามระบบสิทธิบัตร คำขอดังกล่าวจะไม่ได้รับการเผยแพร่ และผู้ประดิษฐ์เองก็อาจไม่ประสงค์ที่จะเผยแพร่ เนื่องจากสิ่งประดิษฐ์ของตนยังไม่ได้ได้รับความคุ้มครองสิทธิบัตร และเกรงว่าอาจมีการนำข้อมูลที่เผยแพร่ไปใช้ประโยชน์เพื่อการเลียนแบบได้และตนก็จะไม่ได้รับความคุ้มครอง ในการนี้ระบบสิทธิบัตรจะต้องสร้างแรงจูงใจให้ผู้ประดิษฐ์เผยแพร่รายละเอียดเกี่ยวกับสิ่งประดิษฐ์ของตน และสร้างความมั่นใจว่าจะได้รับความคุ้มครอง อันจะเป็นกลไกอีกประการหนึ่งที่ช่วยการส่งเสริมการเผยแพร่ความรู้ใหม่ๆ

### 3. นวัตกรรมแบบเปิด

นวัตกรรมแบบเปิด (open innovation) เป็นการใช้ประโยชน์จากการไหลเวียนของข้อมูลความรู้ที่มีอยู่ โดยนำมาพัฒนาและต่อยอดสิ่งประดิษฐ์ และขยายตลาดสำหรับสิ่งประดิษฐ์ดังกล่าว ซึ่งแตกต่างแนวความคิดเกี่ยวกับการให้สิทธิแต่เพียงผู้เดียวหรือการห้ามมิให้บุคคลอื่นสามารถใช้ประโยชน์จากสิทธิบัตร เพราะในกรณีดังกล่าว ข้อความรู้จะเป็นของเจ้าของสิทธิบัตรแต่เพียงผู้เดียวและการพัฒนางานก็จะเกิดขึ้นจากเจ้าของสิทธิบัตรดังกล่าวเป็นส่วนใหญ่ อย่างไรก็ตาม ความคิดใหม่ๆ ของบริษัทในการพัฒนาสิ่งประดิษฐ์เกิดจากความคิดที่มีการเชื่อมโยงกันระหว่างธุรกิจต่างๆ จึงทำให้บริษัทจำนวนมากมองไกลนอกเหนือจากขอบเขตของบริษัท และสร้างกระบวนการในการพัฒนาความคิดใหม่ๆ ที่ไม่ได้มาจากภายในกรอบของบริษัทหรือห้องปฏิบัติการของบริษัทเท่านั้น แต่เป็นความคิดที่พัฒนามาจากแหล่งข้อมูลภายนอกบริษัท ไม่ว่าจะเป็นผู้บริโภคร หรือคู่ค้าของตน (Dodgson, Gann, & Salter, 2006)

ปัจจุบันนี้ ได้มีแนวความคิดใหม่เกี่ยวกับการพัฒนามาแทนที่การวิจัยและพัฒนาแบบเดิม (research and development) โดยเรียกว่า “การเชื่อมโยงและพัฒนา” (connect and development) ซึ่งเป็นการหาข้อมูลจากแหล่งภายนอกบริษัท ไม่ว่าจะจากการแลกเปลี่ยน การแบ่งปันหรือสร้างเครือข่าย เพื่อนำมาใช้และพัฒนาสิ่งประดิษฐ์ ดังที่มีรายงานระบุว่า สิ่งประดิษฐ์ที่พัฒนามาจากแหล่งข้อมูลภายนอกมีอัตราสูงถึงร้อยละ 45 (Huston & Sakkab, 2006) เช่น กรณีนี้ นายทำความสะอาด “magic eraser” เป็นสิ่งประดิษฐ์ของบริษัทญี่ปุ่น แต่โดยแท้จริงแล้ว ได้มีการพัฒนามาจากข้อมูลของบริษัทเยอรมันที่ได้คิดค้นสิ่งประดิษฐ์เกี่ยวกับที่กันเสียงและฉนวนกันความร้อน โดยนำข้อมูลดังกล่าวมาพัฒนาเป็น

นี้ นายทำความสะอาดดังกล่าว ซึ่งถือเป็นแหล่งข้อมูลภายนอกและบริษัทญี่ปุ่นได้นำมาพัฒนาเป็นสิ่งประดิษฐ์ใหม่ (Dodgson et al., 2006)

นอกจากนั้น นวัตกรรมแบบเปิดยังให้ออกาสภาคอุตสาหกรรมขนาดเล็กในการใช้ประโยชน์จากแหล่งข้อมูลของบริษัทขนาดใหญ่ที่มีศักยภาพมากกว่าได้ เพื่อนำมาประดิษฐ์คิดค้น และพัฒนาสิ่งประดิษฐ์ โดยอาศัยการเชื่อมโยงและเสรีภาพในการนำมาใช้ประโยชน์ เนื่องจากบริษัทขนาดเล็กอาจไม่มีบุคลากรที่มีความเป็นเลิศด้านเทคโนโลยีและวิทยาศาสตร์ จึงทำให้เสียเปรียบด้านทรัพยากรบุคคลและไม่สามารถประดิษฐ์คิดค้นและพัฒนาสิ่งประดิษฐ์ได้ ในการนี้บริษัทอุตสาหกรรมขนาดเล็กต้องพึ่งพาแหล่งข้อมูลภายนอกจากบริษัทขนาดใหญ่ที่มีศักยภาพมากกว่า นอกจากนี้ นวัตกรรมแบบเปิดยังช่วยให้บริษัทสามารถมีแหล่งข้อมูลของตนเองขาดแคลน เพื่อนำมาพัฒนาสิ่งประดิษฐ์ของตนให้ทันกับการเปลี่ยนแปลงด้านเทคโนโลยี แต่ทั้งนี้ บริษัทก็ต้องแบ่งปันแหล่งข้อมูลของตนให้กับบริษัทอื่นเพื่อเป็นแหล่งข้อมูลภายนอกสำหรับบริษัทอื่นด้วย โดยปัจจุบันนี้ นวัตกรรมแบบเปิดได้รับความสนใจมากขึ้น โดยร้อยละ 49 ของบริษัทได้รายงานว่ สิ่งประดิษฐ์ของตนได้พัฒนาจากแหล่งข้อมูลภายนอก เช่น มหาวิทยาลัย บริษัทอื่นๆ หรือห้องปฏิบัติการในหน่วยงานของรัฐที่ได้มีการแลกเปลี่ยนข้อมูลกันและกัน

### 4. การอนุญาตให้ใช้ประโยชน์จากสิทธิบัตรโดยไม่มีค่าตอบแทน

ระบบสิทธิบัตรอาจส่งเสริมให้มีการเผยแพร่ความคิดเพื่อนำไปประดิษฐ์คิดค้นและพัฒนาเป็นสิ่งประดิษฐ์ใหม่ โดยสร้างความเป็นอิสระให้บุคคลอื่นสามารถใช้สิทธิบัตรของเจ้าของสิทธิบัตรได้โดยไม่ถือว่าเป็นการละเมิดสิทธิบัตร (Schultz & Urban, 2012) ซึ่งจะทำให้เกิดการแบ่งปันและแลกเปลี่ยนซึ่งกันและกันในสิทธิบัตร หรือที่เรียกว่า “การอนุญาตให้ใช้ประโยชน์จากสิทธิบัตรโดยไม่มีค่าตอบแทน” แต่ขณะเดียวกันก็ป้องกันมิให้บุคคลอื่นที่ใช้ประโยชน์จากสิทธิบัตรดังกล่าวนำสิ่งประดิษฐ์ที่ได้ประดิษฐ์คิดค้นหรือพัฒนาจากสิทธิบัตรนั้นไปขอรับความคุ้มครองสิทธิบัตร (Chien, 2010) กล่าวคือ การอนุญาตให้ใช้ประโยชน์จากสิทธิบัตรโดยไม่มีค่าตอบแทนนี้เป็นการเปิดโอกาสให้บุคคลอื่นสามารถนำความรู้เกี่ยวกับสิทธิบัตรที่ได้รับความคุ้มครองไปใช้ประโยชน์ได้ แต่เจ้าของสิทธิบัตรก็ได้รับความคุ้มครองจากการที่บุคคลอื่นจะนำสิ่งประดิษฐ์ที่พัฒนาจากสิทธิบัตรของตนไปขอรับความคุ้มครองสิทธิบัตร วิธีการนี้จะทำให้เจ้าของสิทธิบัตร



มีความมั่นใจในการอนุญาตให้บุคคลอื่นใช้ประโยชน์จาก สิทธิบัตรของตน และเป็นการกระตุ้นให้มีการแลกเปลี่ยน สิทธิบัตรกันและกันด้วย

นอกจากนั้น การขอรับความคุ้มครองสิทธิบัตรอาจเกิด จากการที่เจ้าของสิทธิบัตรต้องการรักษาสิทธิของตนในการที่ จะอนุญาตให้บุคคลอื่นใช้สิทธิบัตร นอกเหนือจากความ ต้องการที่จะป้องกันมิให้บุคคลอื่นเลียนแบบสิ่งประดิษฐ์ของ- ตน อีกทั้งบริษัทขนาดใหญ่ด้านเทคโนโลยีได้เผยแพร่เกี่ยวกับ สิทธิบัตรของตนโดยอนุญาตให้บุคคลอื่นสามารถใช้ประโยชน์ จากสิทธิบัตรโดยไม่มีค่าตอบแทนแต่อย่างใด (Former, 2009) เช่น บริษัท LG Electronics ได้เผยแพร่เกี่ยวกับสิทธิบัตรของ- ตน จำนวนมากกว่า 10,000 ฉบับให้แก่บริษัทขนาดกลางและ ขนาดเล็ก และบริษัท Samsung บริษัท Daewoo Shipbuilding & Marine Engineering บริษัท Hyundai Motor และบริษัท Panasonic ได้ดำเนินการเช่นเดียวกัน นอกจากนี้ บริษัท Google ที่มีสิทธิบัตรจำนวนมากเป็นอันดับ 8 ของโลก และ บริษัท Canon ที่มีสิทธิบัตรเป็นจำนวนมากด้วย ต่างก็ไม่โอน สิทธิบัตรของตนให้กับบริษัทที่มุ่งเน้นการฟ้องร้องเกี่ยวกับ สิทธิบัตร ในทำนองเดียวกัน บริษัท IBM บริษัท Sony บริษัท Google บริษัท LG Electronics บริษัท Canon และบริษัท จำนวนมากกว่า 1,300 แห่ง ได้ลงนามร่วมกันในเครือข่าย นวัตกรรมแบบเปิด (open innovation network) เพื่อให้ ผู้ร่วมลงนามสามารถใช้สิทธิบัตรกันและกันได้โดยไม่มีค่า- ตอบแทน หรือที่เรียกว่า “linux technology” ซึ่งเป็นความ- ตกลงให้ผู้ที่ได้รับประโยชน์จากสิทธิบัตรของผู้ร่วมลงนามอื่น จะต้องเผยแพร่เกี่ยวกับสิทธิบัตรของตนเพื่อเป็นการตอบแทน ให้แก่ผู้ร่วมลงนามอื่นด้วย (Loren, 2006)

## unสรุป

ระบบสิทธิบัตรได้มีการสร้างขึ้นมาจากแนวความคิดที่ ให้สิทธิแต่เพียงผู้เดียวแก่เจ้าของสิทธิบัตรในการใช้ประโยชน์ จากสิทธิบัตรในสิ่งประดิษฐ์ของตน ซึ่งภายใต้แนวความคิด ดังกล่าวนี ความก้าวหน้าทางด้านสิ่งประดิษฐ์เกิดจากการห้าม มิให้บุคคลอื่นใช้ประโยชน์จากสิทธิบัตรของเจ้าของสิทธิบัตร อย่างไรก็ตาม ผู้ผลิตภาคอุตสาหกรรมได้นำแนวคิดส่วนใหญ่ ในการผลิตสินค้าใหม่ๆ มาจากแหล่งข้อมูลภายนอกที่ไม่ใช่ สิทธิบัตรที่มีการจดทะเบียนไว้ แต่เป็นข้อมูลที่มีการแบ่งปัน ซึ่งกันและกันจากผู้ผลิตภาคอุตสาหกรรมรายอื่น ประกอบกับ เจ้าของสิทธิบัตรเองก็ยิ่งเข้าถึงสิทธิบัตรของเจ้าของสิทธิบัตร รายอื่นในอัตราสูง และบริษัทจำนวนมากก็เข้าร่วมตกลงที่จะ แบ่งปันสิทธิบัตรของตน

แม้ว่าระบบสิทธิบัตรมีแนวความคิดว่าการคุ้มครอง สิทธิบัตรเป็นกลไกที่ส่งเสริมให้มีความก้าวหน้าด้านสิ่งประดิษฐ์ อย่างไรก็ตาม เนื่องจากขั้นตอนในการขอรับความคุ้มครอง สิทธิบัตรนั้นจะต้องมีการเปิดเผยรายละเอียดเกี่ยวกับสิ่ง- ประดิษฐ์ที่ขอรับความคุ้มครองสิทธิบัตรเพื่อให้สาธารณชนได้ เรียนรู้และสามารถนำไปพัฒนาและต่อยอดได้ แต่การเปิดเผย รายละเอียดดังกล่าวยังมีข้อบกพร่อง ประกอบกับการคุ้มครอง สิทธิบัตรได้เพิ่มมากขึ้น อันทำให้มีการแข่งขันน้อยลง

นอกจากนั้น ราคาสิ่งประดิษฐ์ที่สูงยังส่งผลให้การเผย- แพร่เกี่ยวกับสิทธิบัตรค่อนข้างล่าช้า กล่าวคือ การเผยแพร่ เกี่ยวกับสิทธิบัตรเพื่อให้บุคคลอื่นสามารถใช้ประโยชน์จาก สิทธิบัตร สามารถกระทำได้อย่างเต็มที่เมื่อสิทธิบัตรดังกล่าว ได้สิ้นสุดระยะเวลาการคุ้มครองแล้ว ซึ่งถือเป็นระยะเวลาที่ ยาวนานที่สาธารณชนจะต้องรอคอย กว่าที่จะสามารถใช้ ประโยชน์จากสิทธิบัตรได้อย่างเต็มศักยภาพ โดยไม่ถือว่าเป็น การละเมิดสิทธิบัตร แต่กระนั้นแล้ว การใช้ประโยชน์จาก สิทธิบัตรของเจ้าของสิทธิบัตรไม่จำเป็นต้องรอจนกว่าสิ้นสุด ระยะเวลาการคุ้มครองสิทธิบัตร หากเจ้าของสิทธิบัตรอนุญาต ให้บุคคลอื่นสามารถใช้ประโยชน์จากสิทธิบัตรของตนได้ใน รูปแบบของนวัตกรรมแบบเปิด การเผยแพร่เชิงป้องกัน หรือ การอนุญาตให้ใช้สิทธิบัตร เพื่อเป็นการส่งเสริมการเผยแพร่ เกี่ยวกับสิทธิบัตร อันจะทำให้มีการนำสิทธิบัตรดังกล่าวมา ประดิษฐ์คิดค้น พัฒนา และต่อยอดเป็นสิ่งประดิษฐ์ใหม่ๆ ทั้งนี้ เจ้าของสิทธิบัตรก็ยังคงได้รับความคุ้มครอง โดยบุคคลที่นำ สิทธิบัตรไปใช้ประโยชน์ไม่สามารถนำสิ่งประดิษฐ์ที่มีการ ประดิษฐ์คิดค้นหรือพัฒนาจากสิทธิบัตรดังกล่าวไปขอรับความ คุ้มครองสิทธิบัตรได้

## USSION

---

- Allison, J. R., Lemley, M. A., & Schwartz, D. L. (2014). Understanding the realities of modern patent litigation. *Texas Law Review*, 92(7), 1769-1801.
- Arora, A., Cohen, W. M., & Walsh, J. P. (2014). *The Acquisition and commercialization of invention in american manufacturing: Incidence and impact* (Working Paper). n.p.: Stanford University Press.
- Blanco, S. (2015). Toyota follows Tesla, makes *hydrogen patents open source*. Retrieved September 20, 2015, from <http://www.autoblog.com/2015/01/05/toyota-follows-tesla-makes-hydrogen-patents-open-source/>
- Boldrin, M., & Levine, D. K. (2004). Rent-seeking and innovation. *Journal of Monetary Economics*, 51, 127-160.
- Chien, C. V. (2010). From arms race to marketplace: The complex patent ecosystem and its implications for the patent system. *Hastings Law Journal*, 62(1), 297-355.
- Chien, C. V., & Lemley, M. A. (2011). Patent holdups, the ITC, and the public interest. *Cornell Law Review*, 98(1), 1-45.
- Cohen, W. M., Nelson, R. R., & Walsh, J. P. (2000). *Protecting their intellectual assets: Appropriability conditions and why U.S. manufacturing firms patent (or not)* (Working Paper). n.p.: National Bureau of Economic Research.
- Contreras, J. L. (2015). A market reliance theory for FRAND commitments and other patent pledges. *Utah Law Review*, 2015(2), 479-558.
- Cotropia, C. A. (2015). *Patent applications and the performance of the U.S. patent and trademark office as of FY 2014* (Working Paper). n.p.: University Richmond School of Law.
- Dawson Chem. Co. v. Rohm & Haas Co. (448 U.S. 176, 215 (1980)).
- Demsetz, H. (1967). Toward a theory of property rights. *The American Economic Review*, 57(2), 347-359.
- Dodgson, M., Gann, D., & Salter, A. (2006). The role of technology in the shift towards open innovation: The case for procter & gamble. *Research and Development Management*, 36(3), 333-346.
- Eisenberg, R. (2011). Patent cost and unlicensed use of patented inventions. *The University of Chicago Law Review*, 78(1), 53-69.
- Ellis, J. (2015). LG has as much to gain from its open innovation drive as Korea's SMEs. Retrieved September 20, 2015, from <http://www.iam-media.com/Blog/Detail.aspx?g=c4010b69-e529-48ce-b83f-dc2bce3d763c>
- Former, J. C. (2009). Patent disclosure. *Iowa Law Review*, 94(2), 539-606.
- Graham, S. J. H, Merges, R. P., Samuelson, P., & Sichelman, T. (2009). High technology entrepreneurs and the patent system: Results of the 2008 berkeley patent survey. *Berkeley Technology Law Journal*, 24(4), 1255-1328.
- Huston, L., & Sakkab, N. (2006). Connect and develop: Inside procter & gamble's new model for innovation. *Harvard Business Review*, 84(3), 58-67.

- Kapczynski, A., & Syed, T. (2013). The continuum of excludability and the limits of patents. *Yale Law Journal*, 122(7), 1900-1963.
- Kelley, D. (2014). The right to include. *Emory Law Journal*, 63(4), 857-924.
- Lemley, M. A. (1997). The economics of improvement in intellectual property law. *Texas Law Review*, 75, 989-1083.
- Lemley, M. A., & Tangri, R. K. (2003). Ending patent law's willfulness game. *Berkeley Technology Law Journal*, 18(4), 1085-1220.
- Liivak, O. (2010). Rethinking the concept of exclusion in patent law. *Georgetown Law Journal*, 98(6), 1643-1691.
- Loren, L. P. (2006). Building a reliable semicommons of creative works: Enforcement of creative commons licenses and limited abandonment of copyright. *George Mason Law Review*, 14(2), 284-285.
- Love, B. J., & Ambwani, S. (2014). Inter partes review: An early look at the numbers. *The University of Chicago Law Review*, 81(1), 1-25.
- Mandich, G. (1960). Venetian origins of inventors' rights. *Journal of the Patent and Trademark Office Society*, 42, 378-388.
- Merges, R. P. (2004). A new dynamism in the public domain. *The University of Chicago Law Review*, 71, 183-203.
- Mosoff, A. (2009). Exclusion and exclusive use in patent law. *Harvard Journal of Law and Technology*, 22(2), 321-379.
- Musk, E. (2014). All our patent are belong to you. Retrieved September 20, 2015, from <http://www.teslamotors.com/blog/all-our-patent-are-belong-you>
- Parchnovsky, G. (2000). Publish or perish. *Michigan Law Review*, 98(1), 926-956.
- Parchomovsky, G., & Polk, W. R. (2005). Patent portfolios. *University of Pennsylvania Law Review*, 154(1), 1-77.
- Patent Act of 1790.
- Risch, M. (2014). Licensing acquired patents. *George Mason Law Review*, 21(4), 2014, 979-1013.
- Roin, B. (2005). Disclosure function of the patent system (or lack thereof). *Harvard Law Review*, 118, 2007-2025.
- Schultz, J., & Urban, J. M. (2012). Protecting open innovation: The defensive patent license as a new approach to patent threats, transaction costs, and tactical disarmament. *Harvard Journal of Law and Technology*, 26(1), 1-68.
- Seymore, S. B. (2010). The teaching function of patents. *Notre Dame Law Review*, 85(2), 621-670.
- Sichelman, T. (2010). Commercializing patents. *Stanford Law Review*, 62(2), 341-413.
- Sterck, S. (2006). The moral justifiability of patents. *Ethical Perspectives*, 13(2), 249-265.